

Poseidonova mořská kavalerie

19. - 21. 10. 2007

Osedlej svého koníka,
prozkoumej vodní svět,
vlní se tvoje tunika,
usekni sasanky květ!

ÚČASTNÍCI:

Slon, Zóna, Klapka, Ofce, Max, Safari, Vojta, Jindra, Vojtěška, Vítek

Pátek – 19.10.

Srazili jsme se v pět hodin odpoledne na naší základně na Bošánu a dozvěděli jsme se nemilou věc – Poseidon ztratil své koně a my jsme jediní, kdo mu může pomoci. Teď je chudák slabý a bezmocný a ani na břeh nemůže, aby se po nich podíval. Je to tedy na nás. Na každou výpravu je ale potřeba se pořádně připravit. Zabydleli jsme se v klubovně a vydali se navázat první z našich korábů, které nás ponесou až tam, kam nás povedou mořské proudy. Bora potřebovala menší úpravu, o kterou se postarali Ofce se Slonem, a tak jsme se západem slunce navázali i druhý koráb. Než jsme se ale mohli věnovat navazování, nechal nám Poseidon první vzkaz, který jsme našli díky strategicky umístěnému trojzubci. Byl v něm popsán cíl naší zítřejší cesty, ale kluci se pěkně zapotili, než vymysleli, kam že to vlastně pojedeme. Nakonec ale byly za cíl správně stanoveny Štěchovice a po několika partičkách ping-pongu jsme šli načerpat síly na další den.

Sobota – 20.10.

Ráno jsme museli vstávat už v 6:15, což je sice poněkud vražedná hodina, ale co bychom neudělali pro chudáka Poseidona a jeho koně... Po krátké rozcvičce a sbalení nás náš vozka Ruda i s koráby odvezl na svém povozu až do Štěchovic. Tam se všichni (kromě Ofce se Zónou, které musely hlídkovat, aby nějaký pokoutný nepřátelský mořský živočich náhodou nevylezl z vody a koráby nám neodvlekl) podívali do budovy, kde se krotí vodní živel a převádí se na energii, a pak jsme teprve posnídali a vyrazili na cestu. Všichni se brzy začali přioblékat (kromě Ofce se Zónou, které měly na sobě všechno své oblečení od své předchozí hlídky, a k tomu pár desítek metrů běhu každých 20 minut), ale na zimu jsme zapomněli ve chvíli, kdy se objevil druhý Poseidonův vzkaz. Ten nás nasměroval na ostrov, kde jsme měli obnovit jeho rozbořený oltář. Ostrov se brzy objevil před námi a po přistání všichni začali pracovat na stavbě oltáře (kromě Ofce, Slona, Klapky a Zóny, kteří připravovali oběd). Když byl oltář hotový a my po obědě, nezbývalo než obětovat Poseidonovi, což provedl nejmladší člen výpravy Jindra. Pak jsme si kolem oltáře několikrát zahráli na schovku a vyrazili ke břehu, kde jsme zajistili koráby před nenasytnými zlodějskými prsty a vydali se na dlouhý pochod do kopců k našemu dřevěnému příbytku. Tam jsme hned zatopili, donesli vodu a začali s přípravou zasloužené večeře, které jsme si krátili meziposádkovou hrou na vymýšlení živočichů od určitého písmene. Po večeři už ale na všechny padla velká únava a tak se začalo řešit spaní. Každý se ale mohl poprat o to, aby spal na zemi...co s tím? Nakonec jsme ale zdárně vyřešili i tento problém a mohli se uložit k spánku.

Neděle – 21.10.

Dnešní budíček už nebyl tak hrozný – v 7:30 jsme začali připravovat čaj a snídani, abychom mohli brzy vyrazit na další cestu. Po makových buchtách následoval velký úklid a po něm už jsme se s dřevěným příbytkem rozloučili a vydali se na pobřeží zjistit, jestli naše koráby někdo neodvlekl. Měli jsme štěstí a všechno zůstalo tak, jak jsme to nechali. Znovu jsme nasedli a vydali se na dlouhou cestu zpět na naši základnu, kde nás měl čekat další vzkaz od Poseidona. Velkou zimu jsme téměř všichni úspěšně překonali pohybem při pádlování a zaslouženou odměnou nám byl oběd na vodě. Propluli jsme komorou, prozkoumali retardéru Modřanského jezu a odpoledne jsme šťastně dorazili zpět na Bošán. Tam na nás čekala třetí a poslední Poseidonova šifra, kde jsme se dozvěděli polohu jeho zatoulaných koní. Ty jsme lovíli pomocí speciálně upravených harpun a nakonec jsme pochytili pěkné stádo. Nejúspěšnějším lovcem se stal Vítek. Tím naše poslání skončilo – Poseidon je spokojený, protože má zpět své koně a s nimi i božskou sílu a my jsme se po nástupu mohli rozejít zpět do svých domovů.